

بررسی رابطه خوش بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی مراجعه کننده به بخش

داخلی بیمارستان امیرالمومنین علی(ع) شهر زابل در سال ۱۳۹۷

محمد محمدی^۱، عزیز شهرکی واحد*^۲، رضا نیکبخت^۳، احمد رضا فیروزکوهی^۴، علی خسروی بنجار^۵

۱. کارشناس ارشد پرستاری، مسئول آموزش مرکز اورژانس پیش بیمارستانی زابل، دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران.

۲. استادیار دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران.

۳. کارشناس ارشد پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، زاهدان، ایران.

۴. کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزش، بیمارستان امام خمینی(ره)، دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران.

۵. کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران.

نویسنده مسئول: عزیز شهرکی واحد، دانشگاه علوم پزشکی زابل shahraky@gmail.com

چکیده

مقدمه و هدف: دیابت، شایع ترین بیماری متابولیک و چهارمین علت مرگ و میر در جوامع غربی می باشد. خوش بینی باعث بهبود عملکرد فیزیکی و روانی، کاهش استرس، فعال شدن دستگاه ایمنی می شود. معنای زندگی نیز موجب سلامت روان، امید و کاهش اختلالات روانی می شود. لذا این مطالعه با هدف بررسی رابطه خوش بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی انجام شد.

مواد و روش ها: پژوهش حاضر از نوع توصیفی- همبستگی بود. جامعه پژوهش بیماران دیابتی مراجعه کننده به بخش داخلی بیمارستان امیرالمومنین علی (ع) بودند که به روش مبتنی بر هدف انتخاب و سه پرسشنامه شامل مشخصات جمعیت شناختی، پرسشنامه معنای زندگی و پرسشنامه جهت گیری زندگی را تکمیل نمودند و سپس داده ها وارد نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار، فراوانی و درصد) و آمار تحلیلی (تحلیل واریانس یک طرفه و ضریب همبستگی پیرسون) انجام شد.

یافته ها: میانگین نمره ی خوش بینی ۱۹/۴۶ و میانگین آن در معنای زندگی ۲۹/۷۸ به دست آمد که نشان دهنده این است که خوش بینی و معنای زندگی در بین بیماران دیابتی در سطح مطلوب بوده است. بر اساس آزمون آماری همبستگی پیرسون بین خوش بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی رابطه معناداری وجود دارد ($p=0/001$)، بطوری که می توان گفت هرچه میزان خوش بینی بیشتر باشد معنای زندگی نیز بیشتر می شود. بین اطلاعات دموگرافیک با خوش بینی و معنای زندگی ارتباطی وجود نداشت.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش به نظر می رسد افزایش خوش بینی بر میزان معنای زندگی بیماران دیابتی موثر می باشد. معنای زندگی از سوی دیگر به سازگاری با بیماری و مشکلات زندگی از طریق خوش بینی تاثیرگذار است و به تغییر کیفیت و رضایت از زندگی افراد منجر می شود. لذا بهتر است که مراقبین سلامت، پرستاران و پزشکان به این موارد توجه خاص داشته باشند.

کلید واژه ها: خوش بینی، معنای زندگی، بیماران دیابتی.

Access This Article Online

Quick Response Code:

Website: <http://jdn.zbmu.ac.ir>

How to cite this article:

Mohammadi M, Shahraky vahed A, Nikbakht R, firouzskouhi A, Khosravi Bonjar A. Relationship Between Optimism and the Meaning of Life Among the Diabetic Patients Referring to the Internal Department of Amiralmomenin Ali Hospital, Zabol, Iran in 2018. J Diabetes Nurs. 2019; 7 (1) :728-736

مقدمه و هدف

دیابت، شایع ترین بیماری متابولیک و چهارمین علت مرگ و میر در جوامع غربی می باشد (۱). از دیابت به عنوان اپیدمی خاموش نام برده می شود و به عنوان یک مشکل عمده بهداشت عمومی در ایالات متحده آمریکا و سایر نقاط جهان و حتی کشور ما قلمداد می گردد (۲). بیماری دیابت، یکی از بیماری های مزمن و یکی از علت های مهم مرگ و ناتوانی در سراسر دنیا می باشد. بر اساس آخرین آمار موجود، حدود ۱۷۱ میلیون نفر در دنیا از این بیماری رنج می برند و تخمین زده می شود که این رقم در سال ۲۰۲۵ بالغ بر ۳۰۰ میلیون نفر شود (۳). شیوع این بیماری در ایران حدود ۶ درصد جمعیت یعنی حدود ۴ میلیون نفر تخمین زده شده است (۴). این بیماری، باعث تحمیل هزینه های مستقیم به میزان ۵/۲ تا ۱۵ درصد کل بودجه بهداشتی و هزینه های غیرمستقیم تا چند برابر می شود و پدید آورنده عوارضی چون بیماری های ایسکمیک قلبی، پرفشاری خون، نوروپاتی، کاتاراکت و غیره بوده و مسؤل ۹ درصد کل مرگ ها در جهان می باشد (۵). دیابت می تواند بر عملکرد فیزیکی و جسمی، توسعه عوارض بیماری، وضعیت روحی و روانی، ارتباطات بین فردی، خانوادگی و اجتماعی، عملکرد جنسی و درک از سلامت تأثیرگذار باشد (۶). متأسفانه در بخش عظیمی از دنیا سلامت روانی و بیماری روانشناختی به اندازه سلامت جسمانی و بیماری جسمانی اهمیت ندارد و مورد بی توجهی و غفلت قرار گرفته است. تعریف اخیر سلامت روان چنین است: توازن بین شخص و دنیای اطراف او و سازگاری شخص با خود و دیگران و هم زیستی بین فرد و محیط (۷). خوش بینی یکی دیگر از مفاهیم اصلی روانشناسی مثبت نگر می باشد که در این پژوهش مورد بررسی قرار می گیرد و به عنوان یک ضربه گیر و سپر در مقابل اثرات منفی استرس شناخته می شود. خوش بینی کمک می کند تا فرد در برابر افسردگی که منجر به شکست و وقایع ناگوار زندگی می گردد ایستادگی کند. این موهبت به فرد کمک می کند تا در مقایسه با آن چه که دیگران از او انتظار دارند، موفقیت بیشتری در زندگی، محیط کاری و سایر بخش های زندگی به دست آورد. خوش بینی در فرد باعث فعال تر شدن دستگاه ایمنی می گردد که این امر موجب

می شود تا فرد کمتر دچار بیماری های عفونی شده و کمتر به پزشک مراجعه کند (۸). نتایج تحقیقات علیرزاده و همکاران (۱۳۹۶) نشان داد افراد خوش بین با وجود قرار گرفتن در شرایط پر خطر و دشوار، از نظر روانی آسیبی نمی بینند و با مشکلات زندگی به دید مثبت نگاه می کنند و پس از شکست دلسرد نمی شوند و بر تلاش خود می افزایند (۹). خوش بینی با سلامت جسمی و روانی، انگیزه بالا برای پیشرفت، بهزیستی شخصی و روانشناختی مرتبط می باشد (۱۰). یکی از سازه هایی که در سالهای اخیر توسعه پیدا کرد و به عنوان شاخص بهزیستی مورد توجه قرار گرفت معنای زندگی است. تعریف معنای زندگی در حوزه های مختلف متفاوت است به دلیل اینکه تعریف جهانی از معنا که بتواند مناسب زندگی هرکس باشد وجود ندارد و هرکس باید خودش در زندگی معنایی داشته باشد. اگر فردی نتواند معنایی در زندگی خویش بیابد، احساس پوچی به او دست می دهد و از زندگی نا امید می شود و ملامت و خستگی از زندگی تمام وجودش را فرا می گیرد. الزاما این حس منجر به بیماری روانی نمی شود بلکه پیش آگهی بدی برای ابتلا به اختلالات است (۱۱). نتایج مطالعه ای نشان می دهد که معنای زندگی یا جستجو برای معنای زندگی با سلامت روانی، رضایت از زندگی، بهزیستی ذهنی و امید در نمونه های مختلف اعم از جوان، بزرگسال و سالمند رابطه معناداری دارد. یعنی با افزایش معناداری شاهد افزایش سلامت روانی و امید و کاهش نشانه های مرضی و اختلالات روانی هستیم (۱۲). افرادی که اهداف معناداری در زندگی دارند و درگیر در فعالیت های ایجاد معنا هستند، خود هماهنگی بیشتری را تجربه می کنند (یعنی شناختن و با علاقه انجام دادن این فعالیت ها). هرچه افراد بیشتر در این فعالیتها یا دستیابی به اهداف درگیر باشند، انتظارات مثبت بیشتری خواهند داشت یعنی خوش بین تر هستند (۱۳). امروزه در سایه پیشرفت علم و تکنولوژی و فراهم شدن وسایل رفاهی و راحتی، بسیاری از افرادی که از امکانات زیادی برخوردارند، ولی از زندگی خود احساس رضایت ندارند، به همین دلیل مطالعات زیادی در زمینه رضایت از زندگی و بهزیستی و عوامل موثر بر آن انجام شده اند و نشان دادند که یکی از عواملی که می تواند نقش مهمی در رضایت از زندگی و بهزیستی داشته باشد، ویژگی خوش بینی است. بنابراین این مطالعه

زندگی ۸۶ درصد، برای زیرمقیاس وجود معنا ۸۷ درصد برآورد شد. در پژوهش مصرآبادی و همکاران (۱۳۹۰) برای رویایی سازه از تحلیل عاملی استفاده شد (۲۰) و پرسشنامه جهت گیری زندگی که شیبر و کارور (۱۹۸۵) برای ارزیابی خوش بینی سرشتی، آزمون جهت گیری زندگی خود گزارش خلاصه ای را تدوین کرده و بعدها آن را مورد تجدید نظر قرار دادند. نوع خوش بینی که توسط LOT ارزیابی می شود، یک صفت شخصیتی است که مشخصه آن انتظارات مطلوب شخصی در آینده است (کار، ۲۰۰۴)، ترجمه نجفی زند و پاشا شریفی، ۱۳۸۵، این پرسشنامه از همسانی درونی مطلوبی برخوردار بوده (ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۰) و در طول زمان ثبات خوبی دارد. این پرسشنامه در کل دارای ده گویه می باشد که هر گزینه آن از بین ۰ تا ۴ امتیاز دارد که نتیجه بدست آمده می تواند بین صفر تا ۲۴ باشد. هر چه بالاتر باشد و به ۲۴ نزدیک تر باشد دور نمای خوش بینی شما بیشتر است (۱۴)، به بیماران داده شد و توضیحات کامل در مورد نحوه تکمیل پرسشنامه ها ارائه شد. پس از تکمیل آنها توسط شرکت کنندگان، پرسشنامه ها جمع آوری شد و جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ویرایش ۲۲ و از روش های آماری همبستگی پیرسون و آزمون تی تک نمونه ای و آنالیز واریانس استفاده شد و سطح معنی داری ۵ درصد در نظر گرفته شد.

یافته ها

یافته ها حاکی از آن بود که ۴۳ درصد از شرکت کنندگان زن و ۵۷ درصد آنان مرد بودند. اکثر آنان (۴۰/۸ درصد) بین ۵۰ تا ۷۰ سال سن داشتند. ۷۶ درصد آنان از شهر زابل بوده و ۲۴ درصد آنان از حومه زابل بودند. ۷۱ درصد (۶۸/۹ نفر) متأهل، ۹/۷ درصد (۱۰ نفر) مطلقه و ۱۳/۶ درصد (۱۴ نفر) همسرشان فوت کرده است. ۱۲/۶ درصد آنان درآمدی نداشتند و نیز اکثر آنان (۸۴/۵ درصد) بیمه شده اند. ۳۷ نفر (۳۵/۹) از آنان با همسر و فرزندانشان زندگی می کنند و اکثر آنان (۲۶/۲) درصد ۲ تا ۵ سال هست که به بیماری دیابت مبتلا هستند. ۷۳ نفر (۷۰/۹) از شرکت کنندگان مبتلا به دیابت نوع دو و ۳۰ نفر (۲۹/۱) مبتلا به دیابت نوع یک هستند. به منظور بررسی نقش متغیرهای جنسیت، محل سکونت، وضعیت بیمه در متغیرهای خوش بینی و

با هدف تعیین ارتباط خوش بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی مراجعه کننده به بخش داخلی بیمارستان امیرالمومنین (ع) زابل انجام شد.

مواد و روش ها

در این مطالعه توصیفی همبستگی تعداد ۱۰۳ نفر از بیماران دیابتی مراجعه کننده به بخش داخلی بیمارستان امیرالمومنین (ع) شهر زابل در سال ۱۳۹۷ که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: توانایی خواندن و نوشتن، تمایل به شرکت داوطلبانه در مطالعه، برخورداری از توانایی درک مطلب بر اساس قضاوت پژوهشگر، عدم مشکل در برقراری ارتباط، بستری در بیمارستان به علت دیابت و معیارهای خروج از مطالعه، عدم تمایل به ادامه شرکت در مطالعه، عدم امکان ادامه مشارکت در پژوهش، نیاز بیمار به مراقبت ویژه، شرکت همزمان در سایر مطالعات، فوت یا مهاجرت بود. پس از معرفی و کسب اجازه از ریاست محترم بیمارستان امیرالمومنین (ع) شهرستان زابل و همچنین سرپرستار محترم بخش داخلی، کلیه بیماران دیابتی که شرایط ورود به مطالعه را داشتند انتخاب شدند و سپس در مورد هدف و کلیات پژوهش به بیماران توضیحات لازم داده شد و از آنها درخواست شد تا در صورت تمایل در این مطالعه شرکت کنند. پس از ابراز تمایل، ابتدا فرم رضایت نامه به همه شرکت کننده ها داده شد. پس از مطالعه فرم و امضای آگاهانه فرم رضایت نامه، نمونه ها به روش مبتنی بر هدف انتخاب شدند. سه پرسشنامه شامل مشخصات جمعیتی شناختی که به منظور تعیین اعتبار علمی و رویایی این پرسشنامه از روش اعتبار محتوی بهره گرفته شده است، به این ترتیب که پرسشنامه اولیه بعد از طراحی در اختیار تعدادی از اساتید دانشگاه علوم پزشکی زابل قرار گرفت، نظرات اصلاحی و پیشنهادی آنها اعمال گردید و در پایان پرسشنامه نهایی تنظیم شد. پرسشنامه معنای زندگی که در این پرسشنامه مقیاس معنای زندگی توسط استگر، فریزر، اویشی و کالر در سال ۲۰۰۶ جهت ارزیابی وجود معنا و تلاش برای یافتن آن ارائه شده است و اعتبار و پایایی و ساختار عاملی آن در پژوهش های مختلف با نمونه های متفاوت مورد بررسی قرار گرفته است طبق پژوهش های استگر و همکاران (۲۰۰۶) اعتبار این مقیاس برای ارزیابی

معنای زندگی از آزمون پارامتری تی دو نمونه مستقل و برای بررسی نقش متغیرهای سن، تحصیلات، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال، تعداد فرزندان و میزان درآمد ماهانه در متغیرهای خوش بینی و معنای زندگی از آزمون پارامتری تحلیل واریانس یک طرفه استفاده شد.

جدول شماره ۱: ارتباط مشخصات جمعیت شناختی نمونه های پژوهش با خوش بینی و معنای زندگی

معنای زندگی			خوش بینی			متغیر	
مقدار Sig.	آماره تی	میانگین	مقدار Sig.	آماره تی	میانگین	مؤلفه	
۰/۵۱۴	-۰/۶۵۵	۲۹/۳۴	۰/۶۲۴	-۰/۴۹۲	۱۹/۲۲	زن	جنسیت
		۳۰/۱۱			۱۹/۶۴	مرد	
۰/۰۰۵	۲/۸۶	۳۰/۷۶	۰/۰۵۳	۱/۹۶	۱۹/۹۲	زابل	محل سکونت
		۲۶/۹۲			۱۸/۰۴	حومه	
۰/۳۳۸	۰/۹۶۳	۳۰/۶۶	۰/۹۹۹	۰/۰۰۱	۱۹/۴۶	اول	نوع دیابت
		۲۹/۴۲			۱۹/۴۶	دوم	

تفاوتی میان خوش بینی زنان و مردان، زابل و حومه و نوع دیابت اول و دوم وجود ندارد.

با توجه به جدول ۱ سطوح معناداری به دست آمده برای متغیر جنسیت، محل سکونت و نوع دیابت بزرگتر از ۵ درصد می باشد و این بدین معناست که

جدول شماره ۲: ارتباط مشخصات جمعیت شناختی نمونه های پژوهش با خوش بینی و معنای زندگی

معنای زندگی		خوش بینی		متغیر	
Sig.	آماره F	Sig.	آماره F	مؤلفه	
۰/۹۵۵	۰/۱۰۹	۰/۰۸۳	۲/۲۸۸	سن	
۰/۱۷۹	۱/۶۶۷	۰/۶۷۶	۰/۵۱۱	تحصیلات	
۰/۹۳۰	۰/۱۴۹	۰/۹۳۱	۰/۱۴۸	وضعیت تأهل	
۰/۴۷۱	۰/۸۹۴	۰/۰۸۰	۲/۱۵۴	وضعیت اشتغال	
۰/۰۰۰	۶/۱۷۱	۰/۰۰۰	۱۳/۹۳	تعداد فرزندان	
۰/۶۱۵	۰/۷۱۳	۰/۹۷۶	۰/۱۶۰	میزان درآمد	
۰/۶۱۵	۰/۷۱۳	۰/۹۶۲	۰/۱۹۹	افرادی که با آنها زندگی می کنند	
۰/۵۰۲	۰/۷۹۱	۰/۶۹۲	۰/۴۸۷	وضعیت بیمه	
۰/۴۹۶	۰/۸۵۱	۰/۹۹۶	۰/۰۴۶	مدت زمان بیماری	

توسط صدوقی و همکاران در سال ۱۳۹۶ با هدف تعیین رابطه خوش‌بینی و امید با افسردگی و اضطراب بیماران زن مبتلا به سرطان پستان، یافته‌ها حاکی از آن بود که هر چه بیماران از امید و خوش‌بینی بالاتری برخوردار بودند اضطراب و افسردگی پایین‌تری داشتند. در واقع چون بیماران مبتلا به سرطان پستان اضطراب و افسردگی بالایی را تجربه می‌کنند و امید و خوش‌بینی می‌تواند به کاهش اضطراب و افسردگی آنان کمک کند (۱۸). منطقی مقدم و همکاران در سال ۱۳۹۵ پژوهشی تحت عنوان معنای زندگی و ارتقای امید در افراد مبتلا به دیابت نوع دو انجام دادند. یافته‌هایی پژوهش نشان داد که برای افزایش شادکامی و امید این بیماران می‌توان با بررسی معنای زندگی و مراقبت روانی اجتماعی، به پیامدهای طبی و روان اجتماعی مطلوب، دست یافت. همچنین در این پژوهش راهکارهایی برای توانمندسازی بیماران در مراقبت فردی و مداخلات موثر در جهت ارتقای امید به زندگی ارائه شده است. جنبه‌های روانشناختی دیابت در توانمندسازی بیمار، ملاحظات طبی در مشاوره و روان درمانی بسیار موثر است (۱۹). نتایج تحقیقات موسوی نسب و همکاران (۱۳۸۴) نشان داد که افراد خوش بین هنگام روبرو شدن با یک چالش، حالت اطمینان و پایدار دارند و آنها بر این باورند که ناملایمات می‌تواند به شیوه موفقیت آمیزی اداره شود، ضمن اینکه خوش‌بینی در مقابله افراد با استرس تاثیر می‌گذارد (۲۰). مطالعه حاضر نشان داد که خوش‌بینی می‌تواند باعث تغییر دیدگاه فرد نسبت به خود و دیگران شود و زندگی او معنا پیدا کند که این مهارت در حل مشکلات، غلبه بر یاس و ناامیدی، بهبود بیماری و سلامت روانی و جسمانی انسان موثر است.

نتایج مطالعه طباطبایی و همکاران (۱۳۹۶) نشان داد که آموزش خود‌بینی به افراد کمک می‌کند تا تجارب مثبت و خوب خود را باز شناسند و با به کارگیری آنها در زندگی، زندگی خود را شخصا شکل دهند، نه اینکه به صورت منفعل هر چه بر سرشان می‌آید بپذیرند (۱۵). آقای و همکاران (۲۰۰۷) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که بدبینی با سطوح بالایی از خشم و اضطراب همراه است. همچنین افراد خوش بین نسبت به افراد بدبین اجتماعی ترند و از مهارت‌های بین فردی مطلوب تری برخوردارند و به راحتی

نتایج آزمون تحلیل واریانس یک طرفه در جدول شماره ۲ نشان می‌دهد با توجه به مقدار Sig که بیشتر از ۵ درصد است، سن، تحصیلات، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال، میزان درآمد و افرادی که با آنها زندگی می‌کنند، وضعیت بیمه و مدت زمان بیماری نقشی در متغیرهای خوش‌بینی و معنای زندگی ایفا نمی‌کند.

میانگین نمره ی خوش‌بینی (۴/۲۳۷) و میانگین آن در معنای زندگی (۵/۹۴۱) به ۲۹/۷۸ درصد که نشان دهنده این است که خوش‌بینی و معنای زندگی در بین بیماران دیابتی در سطح مطلوب بوده است.

آزمون همبستگی پیرسون نشان داد بین خوش‌بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی رابطه معناداری وجود دارد (۰/۰۰۱). به طوری که می‌توان گفت هرچه میزان خوش‌بینی بیشتر باشد معنای زندگی نیز بیشتر می‌شود.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط بین خوش‌بینی و معنای زندگی در بیماران دیابتی مراجعه کننده به بخش داخلی بیمارستان امیرالمومنین (ع) شهر زابل در سال ۱۳۹۷ انجام شد. نتایج نشان دهنده این موضوع بود که بین خوش‌بینی با معنای زندگی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین میان خوش‌بینی با معنای زندگی در جامعه مورد مطالعه هم رابطه معناداری وجود داشت که این نتایج بدست آمده با یافته‌های جعفر طباطبایی و همکاران (۱۵)، دهداری (۱۶) می‌باشد؛ که نشان دهنده این اصل می‌باشد که با افزایش خوش‌بینی میزان معنای زندگی بیماران دیابتی بیشتر می‌شود که این معنای زندگی بالا از سوی دیگر به آنها کمک می‌کند تا با مشکلات زندگی و بیماری خود از طریق خوش‌بینی سازگار شوند و در نتیجه کیفیت و رضایت زندگی این افراد افزایش یابد. همچنین در مطالعه سلیمانی و همکاران که در سال ۱۳۹۵ با هدف بررسی تاثیر گروه درمانی مبتنی بر خوش‌بینی بر بهبود استرس و امید به زندگی در بیماران دیابتی انجام شد یافته‌ها نشان داد که آموزش خوش‌بینی به بیماران دیابتی بر میزان خوش‌بینی، استرس و امید به زندگی آنان موثر بوده است. همچنین یافته‌ها نشان داد که گستره سنی آزمودنی‌ها بر این نتایج تاثیر نداشته است (۱۷). در مطالعه انجام شده

می توانند یک شبکه اجتماعی در اطراف خود ایجاد نمایند.
(۲۱).

این مطالعه نیز مانند سایر مطالعات، دارای یک سری محدودیتها بود، با توجه به اینکه انجام مطالعه صرفاً محدود به بیماران دیابتی شهر زابل در سال ۱۳۹۷ بود، لذا مشکل در تعمیم نتایج مطالعه مطرح می باشد. بنابراین پیشنهاد می شود که در تعمیم نتایج به دیگر جوامع احتیاط لازم در نظر گرفته شود. از نقاط قوت مطالعه انجام اولین بار این مطالعه در بیماران دیابتی شهر زابل بود.

با توجه به نتایج مطالعه به نظر می رسد افزایش خوش بینی بر میزان معنای زندگی بیماران موثر بوده است. معنای زندگی از سوی دیگر به سازگاری با بیماری و مشکلات زندگی از طریق خوش بینی تاثیرگذار است و به تغییر کیفیت و رضایت از زندگی افراد منجر می شود. لذا پیشنهاد می شود که مراقبین سلامت، پرستاران و پزشکان موارد فوق را در بهتر شدن شرایط بیمار مورد نظر قرار دهند.

تشکر و قدر دانی

بدینوسیله از تمام کسانی که ما را در این راه همراهی و مساعدت نمودند، سپاس گذاریم.

References

1. Alavinia SM, Ghotbi M, Mahdavi Hezaveh A, Kermanchy G, Nasli Isfahani A, Yarahmadi Sh. National program to prevention and control of type 2 diabetes. Ministry of Health and Medical Education. 2012. Available at: https://fhc.sums.ac.ir/files/gh-vagir/ayin%20name/diabetes_guideline. [Persian]
2. Ahmann AJ. Guideline and Performance Measures for Diabetes. *Am J Manag Care*. 2007; 13(2):41-6.
3. Sadegie Ahari S, Arshi S, Iranparvar Alamdari M, Amani F, Siahpoush H. The effect of complications of type II diabetes on patients' quality of life. *Journal of Ardabil University of Medical Sciences*. 2009;8(4):394-402. [Persian]
4. Vares Z, Zandi M, Baghaei P, Masoudi Alavi N, Mirbagher Ajorpaz N. Study of quality of life and associated factors in diabetes mellitus patients of Kashan Diabet Center. *Iranian Journal of Nursing Research*. 2010;5(17):14-22. [Persian]
5. Shahrjerdi SH, Shavandi N, Golpayegani M, Sheikh Hasani R. Effects of strenuous and stamina exercises on blood glucose control, quality of life and mental health of women with type two diabetes mellitus. *Iranian Journal of Diabetes and Lipid Disorders*. 2010;9(1):35-44. [Persian]
6. Azizi F, Hatami H, Janghorbani M. *Epidemiology and Control of Common Disease in Iran*. 1st ed. Tehran: Eshtiagh Press;2007. P.32-55. [Persian]
7. Baumeister RF. *Meaning of life*. New York: Guilford Press;1991.
8. Frankel VE. The feeling of meaninglessness: A challenge to psychotherapy *American Journal of Psychotherapy*. 1972;32(1):85-9.
9. Alizadeh M. Resilience and Optimism in Women with Breast Cancer. *First International Conference on Culture, Psychological Pathology*; 2017; Alzahra University, Tehran.
10. Reker GT. Personal meaning, optimism, and choice: Existential predictors of depression in community and institutional elderly. *The Gerontologist*. 1997;3(7):709-16.
11. Seligman EP, Csikszentmihalyi M. Positive psychology: An introduction. *American Psychologist*. 2000;55(1):5-14.
12. Worsch C, Scheier MF. Personality and quality of life: The importance of optimism and goal adjustment. *Quality of Life Research*. 2003;12(1):59-72.
13. Yee Ho M, Cheung FM, Cheung SF. The role of meaning in life and optimism in promoting subjective well-being. *Personality and Individual Difference*. 2010;48(5):658-63.
14. Carver CS, Scheier MF, Segerstrom SC. Optimism. *Clin Psychol Rev*. 2010;30(7):879-89.
15. JafarTabatabaee T, Ahadi H, KhamesiaA. The effect of optimism training on the anxiety and depression of students of psychology at the Azad University of Birjand. *Modern Care*. 2013;10(1):34-42. [Persian]
16. Dehdari T, Yarahmadi R, Taghdisi MH, Daneshvar R, AhmadPoor J. The Relationship Between Meaning in Life and Stress, Anxiety, and Depression in Iran University of Medical Sciences Students. *Journal of Health Education and Health Promotion*. 2013;1(3):83-92. [Persian]
17. Soleimani Sh, Mousavi SA, Keykhosrowani M. The Effect of Optimistic Therapeutic Group on Stress and

Life Expectancy in Diabetic Patients in Bushehr City, National Conference on Jurisprudence, Law and Psychology, Shiraz, Iran Development Center for Advanced Training in Education (Metana);2016.

18. Sadoughi M, Valiolah M, Salehi Zahra M. Optimism and Hope with Depression and Anxiety in Women with Breast Cancer. Iranian Journal of Nursing Research. 2016;12(2):16-22. [Persian]

19. Moghaddam L, Assi A, Fallah MH. Meaning of Life and Hope Promotion in People with Type 2 Diabetes, Third World Conference on Psychology and Education, Law and Social Sciences at the Beginning

of the Third Millennium; 2015; Shiraz, Iran.

20. Musavinasab MH, Taghavi MR. Optimism-pessimism and coping strategies: predicting psychological coping in adulesants. Iranian Journal of Clinical Psychology and Psychiatry. 2006; 12(47):380-9. [Persian]

21. Aqayi A, Raeisi Dehkordi R, Atashpoor SH. The relationship between optimism and pessimism, and mental health in adults in Isfahan. Knowledge and Research in Psychology. 2007;9(33):117-30. [Persian]

Relationship Between Optimism and the Meaning of Life Among the Diabetic Patients Referring to the Internal Department of Amiralmomenin Ali Hospital, Zabol, Iran in 2018

Mohammad Mohammadi¹, Aziz Shahraky vahed^{*2}, Reza Nikbakht³, Ahmadrza Firouzkouhi⁴, Ali Khosravi bonjar⁵

1. Master of Nursing, Training Head of Zabol Prehospital Emergency Center, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran

2. Assistant Professor, Faculty of Nursing and Midwifery, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran

3. Master of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

4. Master of Sport Physiology, Imam Khomeini Hospital, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran

5. Master of Nursing, Faculty of Allied Medical Sciences, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran

*Corresponding author: Aziz Shahraky vahed, Zabol University of Medical Sciences. Email:

shahraky@gmail.com

Abstract

Introduction: Diabetes mellitus is the most common metabolic disease and the fourth leading cause of death in Western societies. Optimism improves the physical and mental function, reduces stress, as well as activating the immune system. In addition, the meaning of life leads to mental health, hope, and diminished mental disorders. Therefore, this study aimed to investigate the relationship between optimism and the meaning of life in diabetic patients.

Materials and Methods: This descriptive-correlational study was performed on the study population consisting of the diabetic patients referring to the internal department of Amiralmomenin Ali hospital, Zabol, Iran. The participants were selected through purposive sampling method. Three questionnaires of the demographic characteristics, meaning of life, and life-affirmation were completed by the subjects. All the data were analyzed by descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percent) and analytical statistics (one way analysis of variance and Pearson correlation coefficient) utilizing the SPSS software version 22.

Result: The mean of optimism and the meaning of life were obtained as 19.46 and 29.78, respectively. The latter finding indicates that optimism and the meaning of life were in the desired level among the studied diabetic patients. According to the results of Pearson correlation test, optimism and the meaning of life have a significant correlation in the diabetic patients ($P=0.001$). It was observed in the participants that the higher the degree of optimism, the greater the meaning of life. Furthermore, none of the demographic characteristics demonstrated relationship with optimism and the meaning of life.

Conclusion: Considering the findings of this study, increased optimism seems to be effective in the meaning of life among the diabetic patients. On the other hand, the meaning of life plays role in adaptation to the disease and life problems through enhancing optimism. Consequently, it leads to change in the quality of and satisfaction with life among the individuals. It could be concluded that the health caregivers, nurses, and doctors should particularly take these issues into consideration.

Keywords: Diabetic patients, Meaning of life, Optimism

Access This Article Online

Quick Response Code:

Website: <http://jdn.zbmu.ac.ir>

How to cite this article:

Mohammadi M, Shahraky vahed A, Nikbakht R, firouzkouhi A, Khosravi Bonjar A. Relationship Between Optimism and the Meaning of Life Among the Diabetic Patients Referring to the Internal Department of Amiralmomenin Ali Hospital, Zabol, Iran in 2018. J Diabetes Nurs. 2019; 7 (1) :728-736

